

SAVET ZA ŠTAMPU**Komisija za žalbe****Podnosilac žalbi: Olivera Zekić, ul. Zvečanska br.56, Beograd****Mediji: Dnevni list DANAS, čiji je izdavač DAN GRAF doo
Alekse Nenadovića 19-23, Beograd****Odgovor na žalbe**

Iako je kolumna novinarska forma koja je u principu subjektivno obojena i odražava lični stav autora, redakcija Danasa čvrsto stoji na stanovištu da se naš kolumnista Slaviša Lekić, ni u jednom od tekstova koje je Olivera Zekić oglasila spornim, nije ogrešio o Kodeks novinara Srbije.

Pre svega, neistinita je tvrdnja Olivere Zekić da je Slaviša Lekić na početku teksta „Ćicolina i Olja Zekić“ „izveo“ zajedničke osobine i attribute g.djice Zekić i g.djice Ćicoline.

U tekstu doslovce piše:

“Ćicolinu, naravno, nikad nisam upoznao. Ali sam je prepoznao onomad kad je gostujući kod Milomira Marića u jutarnjem programu zalepila sise na kameru Happy TV. Dokazujući, još jednom, da svoje udarne attribute može da istura kad i gde hoće.

Proveravajući navode građana da je prilikom Ćicolininog gostovanja u emisiji “Dobro jutro Srbijo” emitovan i erotski sadržaj, čime je prekršeno više zakonskih odredbi, REM je, zajedno sa Zekićkom, smatrao da nema osnova da se pokrene postupak za izricanje mera: štaviše, detaljno su obrazložili da Ćicolina nije grudi pokazala spontano.

Ni Olivera Zekić svoje atribute ne pokazuje spontano: kad usred izborne tišine, kad mu vreme nije, sročite ljutito i po političkim stavovima više saopštenje nego pismo i taj dokument, sa sve memorandumom samostalne i nezavisne institucije, što REM po statutu jeste, pošaljete sa zvanične adrese REM-a generalnom direktoru RTS-a i medijima, tu, takođe, nema ni S od spontanosti.”

Svima je jasno da se autor ruga Zekićevoj koja je, kao član REM-a, smatrala da nema razloga da se pokrene postupak za izricanje mera TV Happy, jer - Ćicolina svoje atribute, t.j. grudi nije pokazala spontano. Kao atribute Olivera Zekić, Lekić nigde ne pominje njene grudi, već MOĆ Zekićeve da iskoristi memorandum i zvaničnu adresu REM-a i u ime te samostalne i nezavisne institucije pošalje pismo generalnom direktoru RTS-a i medijima. Polurečenica da u tom činu – *“...nema ni S spontanosti”*, jeste jedina prava veza g.djice Zekić i g.djice Ćicoline.

Nije nam, takođe, poznato kojim sve veštinama i tehnikama čitanja misli raspolaže Olivera Zekić ali mi u redakciji, i pored ekspertske analize nezavisnog uredničkog tela i dugotrajnog puštanja mašti na volju, čitajući Lekićev tekst nikako nismo uspeli da dokučimo njegovu navodnu „želju“ da „poistoveti njenu (Oliverinu) ličnost sa najstarijim zanatom na svetu“ i još je pride predstavi kao „Divu iz istog miljea“.

Apsurdna je i apsolutno netačna i tvrdnja Olivera Zekić da je Slaviša Lekić izneo teške optužbe i insinuacije da je ona „skoro pa jedan od učesnika odnosno pomagača u ubistvu novinara Slavka Ćuruvije“ ili pak ona da „autor ide toliko daleko da izmišlja i navodi sadržaj navodne poruke koju sam ja neposredno ubistvo gospodina Ćuruvije istome prenela“!

U “spornom” tekstu Lekić piše:

“Za Oliveru Zekić prvi put sam čuo u jednoj od brojnih legendi koje su pratile ubistvo Slavka Ćuruvije. Svedoci tako kažu da je u ponedeljak 5. aprila 1999. u Dnevniku II RTS-a čitana paškvila ‘Ćuruvija dočeka bombu’, autora Miroslava Markovića, gde se insinuiira da je Slavko Ćuruvija tokom posete Vašingtonu tražio bombardovanje Srbije. Saga, dalje, kaže da je svega deset minuta po čitanju tog opasnog štiva Ćuruviju nazvala jedna novinarka Slavkovog ‘Dnevnog telegrafa’ i obavestila ga da Aleksandar Vučić sa tim prilogom – nema ama baš ništa. Istorija beleži da je 6 dana kasnije Slavko ubijen. Profesiji je poznato da se novinarka koja je glumila kurira odaziva na ime & prezime – Olivera Zekić.”

Ljiljana Smajlović, koja je u izjavi za TV Pink i Reporter ustala u odbranu Olivera Zekić, zbog, kako je navela “podmuklog, spletkaroškog načina na koji je Slaviša Lekić uvlači u ubistvo našeg izdavača i kolege Slavka Ćuruvije” u Nedeljniku je napisala:

“Slavko nam je rekao da da gasi oba lista jer neće da pravi novine za cenzore. Istorija zna da je uloga cenzora pripala ministru za infoemisanje Aleksandru Vučiću, koji će od Olivera Zekić zatražiti da Slavku penese kako on i njegovo mnistartsvo ne stoje iza napada RTS-a i Politike Ekspres na Slavka, objavljenog pod naslovom ‘Ćuruvija dočeka bombu’. Nekoliko dana kasnije je ubijen.”

Dvanaest godina ranije, 24. avgusta u dnevnom listu Press

(<http://www.balkanijum.tv/srpski/vesti/4983.shtml>) sama Olivera Zekić je objasnila svoj vrlo interesantan kontakt sa tadašnjim ministrom informisanja Aleksandrom Vučićem”

“U ponedjeljak 5. aprila u Dnevniku II RTS-a emitovan je prilog u kome Slavka Ćuruviju optužuju da je u Vašingtonu lobirao za bombardovanje Srbije, koje je tada uveliko trajalo. Pet minuta posle tog priloga pozvao me je bliski Vučićev saradnik i rekao da se javim ministru. Kada sam okrenula Vučića, od njega sam čula da on nema nikakve veze sa tim prilogom i da će on odmah biti skinut sa programa. Odmah sam o tome obavestila Slavka. I meni i njemu bilo je čudno što se Vučić javio prvi. Do danas nisam sigurna da li je nešto znao ili ne. Moglo je da bude slučajno, ali ne mora da znači...”!

Kojim je to rečima Slaviša Lekić Oliveru Zekić proglasio za “pomagača u ubistvu novinara Slavka Ćuruvije“ a da ih nisu koristile Ljilja Smajlović ili sama g.đica Zekić!

Što se tiče navoda da je Olivera Zekić navodno uzela avans od 5000 evra da ugovori sastanak sa Vučićem, Lekić nije bio spreman da nam otkrije izvor to jest puno ime i prezima svog izvora S. P. mada i u samom tekstu stoji ograda da Lekić sam sumnja u istinitost te priče. Ne samo kad je cifra u pitanju.

U vezi drugog teksta na koji se osvrće Olivera Zekić, pod naslovom „Vesićlina i Olja Zekić“, takođe odgovorno tvrdimo da se naš kolumnista Slaviša Lekić, ni u jednom redu nije ogrešio o Kodeks novinara Srbije.

Oliveri Zekić je sporno to što Lekić, kao „član upravnog odbora Saveta za štampu“, dozvoljava sebi da nekog uvredi „neprimerenim jezikom i otvoreno mu poruči da laže“ ne vodeći, pritom, računa o „poštovanju dostojanstva i integriteta ljudi o kojima piše“.

Moramo posebno skrenuti pažnju na „sporni“ deo Lekićevog teksta gde se pominje ta gnusna reč – laž:

“Umesto da (Olivera Zekić – prim. red. Danasa) polemiše sa stavovima u tekstu i demantuje iznete tvrdnje, vešto ‘dešifruje’ psovke kojih u njemu nema, masno laže kako sam žene sveo na "kurve i ološe"!

Takođe, smatramo svojom dužnošću da članove Komisije za žalbe uputimo u činjenicu da se laž zvanično definiše kao - tvrdnja suprotna istini. Ova definicija se pripisuje svetom Avgustinu koji je prvi „razmišljao“ o laži. („Laž i obmana su negiranje istine.“) Masno lagati u našem narodu znači - „namerno, preterano, bezobzirno lagati“.

Kako je očito, u šta se može uveriti svako ko čak i površno pročita tekst, da Lekić čak ni metaforično žene nigde u tekstu nije sveo na "kurve i ološe", jasno je da je Olivera Zekić izrekla tvrdnje suprotne istini. Lekić je tu činjenicu samo konstatovao a, s obzirom na ograničenost brojem slovnih znakova u kolumni, celu definiciju sveo i redukovao na dve reči – masno laže.

U očekivanju da ćete nakon razmatranja svih navoda ustanoviti da list DANAS nije prekršio odredbe Kodeksa novinara Srbije ni u jednom od spornih tekstova

srdačno vas pozdravljamo.

Dragoljub Petrović
glavni odgovorni urednik
dnevnog lista DANAS